

של הכנסת, דיבר סגן יושב-ראש הכנסת מחרות, באיר כהן, על חוסר-המישמת של חברי הקואליציה בהצבעות. "ליבי ליבי על ירדנה (מלר), שצריכה להתרוץ ולהזיק את הח"כים". הוא התכוון למזכירת סיעת הליכוד בכנסת. העיר בגין: "לא צריך לומר בפומבי, שליבנו על ירדנה."

בהמשך השיחה טען אחד הח"כים שבאל על יש אבטלה סמויה, וכי 800 איש בחברה אינם עובדים. ענה שר-התחבורה, רה, זרוב קורפו: "הם מזריקים, אבל פחות מאלה שעובדים."

אילו ידעו זמרי הר אינטרנשיונל סינגרס מה הם שרים, הם היו מסמיקים מבר-שה, חברי הלהקה נוצרים דר-תיים מעריצי ישראל וממשל-תה, תושבי דאנוור קולוראדו, ארצות-הברית, היו אורחי הר וועד למען החייל והופיעו לפני חיילים ואזרחים. בין השאר הם שרו שירים בעברית. אחד מי הם הוא השיר בלאדה לחובש של דן אלמגור ואפי נצר. כששרו שיר זה, הם אף לבשו מדי צה"ל. מכיוון שאינם שרו לטים בעברית, הפכה בפיהם הבלאדה לחובש לבלאדה ל-כובש, ואחת משורות השיר קרי-קבלה משמעות אקטואלית: "היום הוא יום מותך, אמר לו הכובש."

מזכ"ל תמי, בנימין ("פואד") בן-אליעזר, נשאל מה היה עושה אילו היה נתון ב-מצבו של אלי גבע. הוא סיפר, שלא היה פורש בזמן מלחמה, והוא אף שוחח על כך עם גבע עצמו, סמוך לפרושו. אילו הייל מיוחדתו היה רוצה לפרוש, הוא היה מונע זאת בכל מחיר.

בערב ראיונות עם איתן דנציג סיפר פואד, ש-הוא תת-אלוף במילואים, ש-שליחותו במסע הסברה באר-צות-הברית בימי המלחמה הי-תה עכורו מיבצע לא קל. הוא נאם 120 פעם, לעיתים עשר פעמים ביום. "שאלו אותי ש-אלות קשות ביותר, כמו: מה ההבדל בין אדולף היטלר ו-רבגין, ומה ההבדל בינינו ו-בין הנאצים." התלונן פואד.

הפארפסיכולוג חנן אברהם טוען, שהוא חזה את הירצחו של בשיר ג'מיל, ושיש לו הוכחות לכך. ביום הרצח פנתה אליו עיתונאית חטריב דליה מזורי, לצורכי כתבה. השעה היתה רבע ל-4. הוא א-מר לה, שלדעתו ימות הנשיא הנבחר של לבנון בכל רגע. ב-4.30 נהרג ג'מיל.

בפעם הראשונה מאז מונה סגן ראש-הממשלה, שי-מחה ארליך, לתפקיד יושב-ראש ועדת השרים לענייני הר-תישבות, הוא ביקר בהתנחלו-יות בגדה המערבית. את הכי-קור הוא פתח בעיר הנבנית אלפי מנשה. פועלים ערביים ש-עובדים במקום זיהו אותו ו-אמרו לו: "בוקר טוב אדון אר-ליך." הוא נשאל כיצד הם מ-כירים אותו והוא ענה: "אנח-נו פופולאריים היום."

בקרני-שומרון קרא חבר המזכירות, אלי ששר, להח-זיר את עטרת מלכות ישראל, קטע אותו סגן ראש-הממשלה ושר-התקלות: "אני מקווה, שאתה מדבר על מלכות ישראל במובן התנ"כי ולא במובן של ארליך (שרות) מלך-ישראל."

באותו יום ערך שרון קבלת-פנים לפעילי הבונדס ב-התנחלות אלקנה. אחד מעור-זי ארליך אמר: "השמך גנב לנו את ההצגה." ארליך לא התר-גש: "לא גורא. נהיה פה בכל-שבוע!"

יריביו של ח"כ הליבר-

נעמי סילבן

עומדת לבלוע חתיכת-עוף בטעם קארי, בארוחת-צהריים מיוחדת שערכה מיסעדת "דולפי" לרגל פתיחת ארוחות-צהריים בשיטת "אכול כפי יכולתך".

נעמי, בתו של הפסיכיאטר הראשי של נציבות שירות בתי-הסוהר, לא היתה הדוגמנית היחידה בארוחה. בשולחן אחר ישבה קארין

דונסקי (למעלה משמאל) והפגינה כיצד יש לאכול — כפי שכתוב בספרים — בסכין ובמזלג. גם פנינה רוזנבלום היתה שם (למטה מימין) ואכלה בתיאבון רב. אהובה גורן-סוסקין (למטה משמאל) כוכבת הסרט הישראלי, "פורטונה", וחיוס יועצת-יופי בחברת תמרו, קים, ערכה לעצמה צלחת עמוסת מזון, אותה זללה כשמצאה מקום.

יה. מייד אחרי ידיעה זו, שור דר, שח"כ הליברלים פרח, שלח מיברק דומה. בליברלים טוע-נים, שלא יתכן שפרח ודיין שלחו במיקרה באותו יום מי-ברק לבגין ודאגו לעדכן את כתב הרדיו באותה שעה. בי-דרך-כלל מובאות ידיעות כאלה במהדורות נפרדות, בהפרש של שעה לפחות — השנייה כתגו-בה על הראשונה. עתה הם מת-כוונים להקליט את הקטע ש-שודר בחדשות, ולהשמיע אותו

כתיבה-שטחים-לשעבר ב-טלוויזיה, רפיק חלבי, הוא גיבור סרטו של במאי הטלוויז-יה, רם לוי המצולם לרשת הטלוויזיה השלישית באנגליה. בסרט מראיין רפיק יהודים ו-

ערבים, קיצוניים ומתונים, איש-איש והוויית המיוחדת ש-לו. באחד המיקרים הוא ראיין את הרבנית מרים לווינגר, אשתו של הרב משה לווינגר, מראשי גושי-אמונים. היא טענה, שבהיסטוריה של הסיכ-י סוף הישראלי-פלסטיני לא היו מיקרי רצח מכוונים בידי יהו-דים. חלבי הזכיר את דירי-אי-סין, הרבנית לווינגר קמה ממ-קומה בכעס ואמרה: "אני לא מתראינת."